



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1000. Usque Ad Annum 1063

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1761

VD18 90117956

§. 42. S. Odilo Archipræsulatum Lugdunensem recusat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66323](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66323)

§. XLII.

Sæculum XI.

A C. 1041.

S. Odilo Archipræsulum Lugdunensem recusat.

At S. Odilo Archipræsulum Lugdunensem suscipere noluit. Buchardo *Glab. V. c. 4.* Archiepiscopo mortuo, pinguissimo Beneficio inhiabant plures, quibus sola ambitio pro meritis erat. Horum primus fuit Buchardus, defuncti nepos, Episcopus Augustanus Salossiorum, qui, relicta Sede sua, Lugdunensem insolens invasit, & postquam multorum malorum causa fuisset, ab Imperatoris Vasallis captus & æterno exilio damnatus est. Postea quidam Comes Girardus nomine sine publica auctoritate filium suum adhuc impuberem intrusit, haud diu post fugere & latere coactum. His rixis ad Papam delatis suadebant viri pietate insignes, ut sua auctoritate uteretur, & Odilonem Abbatem, virum a Clericis & toto populo in pastorem exoptatum, Archiepiscopum Lugdunensem consecrari juberet. Illico Papa Odiloni Pallium & annulum mittit cum mandatis, ut hanc Dignitatem acceptaret. Sed Vir Sanctus professionis monasticæ, quam amplexus fuerat, humilitatem considerans Archiepiscopatum suscipere renuit, Pallium vero & annulum futuro Archiepiscopo tradendum apud se servavit.

Hist. Eccles. Tom. XIV.

X

Papa

Sæculum XI. Papa itaque (erat vero Joannes XIX.)

A.C. 1041. Odiloni Abbati rescripsit in hunc modum: *Docente S. Gregorio Magno multum. 9. Conc. ta videntur bona, & non sunt. Quid p. 858. & to. enim in Monacho obedientia Sanctius? 2. Spicil. p. 387.*

conis extollat, non ignoras. Percepimus igitur injuriam Sanctæ Ecclesiæ Lugdunensi, te in conjugium petenti, illatam, quia privatam tuam quietem amas. Tacemus, quod auctoritatem tot Præfulum monentium & rogantium, ut Episcopalem Dignitatem acciperes, posthabuisti. Sed quod Sanctæ Romanæ Ecclesiæ & nobis inobedientem te reddidisti inultum relinquere nec debemus nec possumus, nisi forte obedientia diluat, quæ inobedientia maculavit. Secus multarum animarum perditionis reus eris, quarum Saluti exemplo & doctrina prodesse potuisses. Reliqua tibi & fratribus tuis Gaudfridus Episcopus meo nomine significabit. Hac vehementer epistola non obstante Odilo Dignitatem oblatam recipere recusavit, atque Pallium & annulus Cluniaci asservata.

Interim Henricus Rex Germaniæ & Glab. V. c. 4. Austrasiæ, cujus pars erat Burgundia, perturbatum Ecclesiæ Lugdunensis statum dolens, ejusdem Regimen Halinardo Abbati S. Benigni Divione committere cogitabat, qui & ipse respondit; se utpote monachum tantæ Dignitati sustinendæ

nendæ imparem esse, præstare hanc con-
 ferre Udalrico Archidiacono Lingonensi,
 cujus ætas, virtus & scientia Archiepi-
 scopali muneri congrueret. Ille tunc
 Vesuntione versabatur, ubi Rex quoque
 illo tempore degebat, qui Archidiacono
 vix de nomine noverat. Igitur
 Henricus mentem Abbatis ab omni am-
 bitu alienam multum miratus, cum Udal-
 ricus etiam ab Episcopis & populo expe-
 teretur, ei Archiepiscopatum Lugdunen-
 sem contulit, cui deinde annis quinque
 digne præfuit.

§. XLIII.

Richardi Abbatis Virdunensis extrema.

Richardus quoque Abbas Episcopatum
 Virdunensem regendum suscipere
 detrectaverat. Sed quæ de ejus vita
 narranda supersunt, repetamus. Hei-
 moni Episcopo suo multos sumptus repa-
 randis urbis muris, quibus Monasterium
 S. Vitoni includere volebat, impendenti
 fortiter obstitit. Dicebat enim, non ex-
 pedire monachis, ut in urbibus habitent,
 ne quies monastica nocturnæque preces
 tumultu & clamoribus populi turbentur.
 Episcopus magnorum Principum more
 impatienter ferens, quod quisquam suæ
 voluntati resistere auderet, a proposito
 dimoveri non poterat. Quare cum Ab-
 bas rem ad Henricum Imperatorem de-
 tulisset,

Sæculum XI.
 A.C. 1041.

vit. Sæc. 6.
 Act. Ben.
 p. 526.